

77 - 485β

1788. Παρὰ τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Σιατίστης ἐχορηγήθη διαζύγιον τὴν 14 Ἰουνίου πρὸς γυναῖκα, ἥς ὁ σύζυγος ἀπὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἦτο ἄφαντος, στρατευθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐφ' ὅσον ἀπεδείχθη διὰ μαρτύρων, ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα οὐδεμίαν ἔδωσεν εἶδῃσιν, ἐν 275β, ἀριθ. 92.

78 - 493a

1790. Ἀπόφασις τοῦ κριτηρίου Σύρου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου, ἐν 110β, σ. 403 - 404.

Κρίνεται τὸ προβαλλόμενον δικαίωμα προτιμήσεως παρὰ τινος συγγενοῦς τοῦ πωλητοῦ, δι' ἐκποιήθῃ παρ' αὐτοῦ ἀκίνητον. Προκύπτει ὅτι ἡ πώλησις ἀκινήτου δὲν ἦτο ἄκυρος, ἀλλὰ διαρρηκτὴ. Ἐπίσης, ὅτι «...ἐπιάσαμε τὸ καπίτουλο ὅπου ἔχομε ἐκ παλαιόθες, διὰ ὅλη τὴν Κοινότη, περὶ ἀπάνω εἰς αὐτὴ τὴν διαφορὰ τῶν ξενιτεμένων, ποὺ λείπουνε ἀπὸ τὸν τόπο, τὸ τί λογιῆς ἀκολουθᾷ νὰ ἔχουνε τὴν προσσιμιὰ τῶνε. Πόσον καιρόνε καὶ ποιοὶ νὰ ἔχουνε τὴν κοράτηξι νὰ τοὺς ἀβιζάρουν. Τ' ὁποῖο μας καπίτουλο ξεδιαλύζει καὶ λέγει, πὼς ὄντας πουληθῇ κανένα πράγμα ἀκίνητο, οἱ ξενιτεμένοι νὰ ἔχουνε ἓνα χρόνο διορία, περὶ νὰ τῶν μηνύνε, νὰ τὸ μαθαίνουνε. Καὶ τὸ ὅμοιο καπίτουλο ξεδιαλύνει καὶ χρεώνει, ὅτι οἱ δικοὶ τοῦ πουλημένου πράγματος νὰ ἔχουνσι χρέος νὰ τῶνε μηνύνε, ἀφοῦ πουληθῇ τὸ πράγμα, ὡς ἓνα χρόνο. Καὶ περάσαντας ὁ χρόνος, ἢ τῶνε μηνύσανε ἢ δὲν τῶνε μηνύσανε, νὰ μὴν ἔχουνε πλεόκαμμιὰ πρετεντζιόνε τῆς προσσιμιᾶς καὶ τὸ πράγμα νὰ εἶναι καλὰ πουλημένο, ἀπάνω στὸν ἀγοραστή...».

79 - 494a

1791. Ἀπόφασις ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου Προεστώτων τῆς νήσου Σύρου, ἐπέχουσα θέσιν ἐρμηνευτικῆς πράξεως ἐθίμων, ἐπὶ τοῦ θέματος ὀφειλῶν ὑπ' ἐνέχυρον, ἐν 110β, σ. 404 - 405.

«Διὰ ταῦ παρόντος μας φανεροῦ γραμμάτου δίνομε ἄσφαλη μαρτυρία διὰ ὅλους ἐκείνους τῶν ὁποίων ἀγγίζει ἢ καὶ ὅπου ἡμπορεῖ νὰ τῶν ἀκολουθήσῃ καὶ λέμεν, ὅτι εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου τῶνε ἀκολούθησεν χρέος, μὲ τὸ νὰ ἐδάνεισαν ἄσπρα μὲ ὁμολογίες καὶ μὴν ἔχοντας νὰ πλερώσουν τὸ χρέος τῶνε, ἐγινούντανε κουραμᾶς μὲ ράτα (= διανομὴ ἐντὸς προθεσμίας) εἰς ὅλο τῶνε τὸ στάμπιλε καὶ μόμπιλε καὶ τὸ ἐπαίοντανε ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου τῶν εἴχασι δανείσει